

Актуальні проблеми права та публічного управління

УДК: 351/354:004.92:316.77; JEL classification: H11; L63
DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2024-3-1>

НАГАЄВ Віктор Михайлович¹, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування, <https://orcid.org/0000-0002-3130-6112>

ЧАЛИЙ Ігор Вільович¹, кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри інформаційних технологій, кібернетики та захисту інформації, <https://orcid.org/0000-0003-4896-133X>

ОЛІЙНИК Таміла Іванівна¹, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування, <https://orcid.org/0000-0002-3312-3133>

МІНЕНКО Софія Іванівна¹, доктор філософії з менеджменту, доцент, доцент кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування, <https://orcid.org/0000-0003-3033-1911>

ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ АТРИБУТ ПУБЛІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Нагаєв В.М., Чалий І.В., Олійник Т.І., Міненко С.І. Електронне урядування як невід'ємний атрибут публічних комунікацій громадянського суспільства.

Україна визначила цифрову трансформацію публічних комунікацій як пріоритетну політику розвитку громадянського суспільства. Після Угоди про асоціацію України з Європейським Союзом великого значення набувають запровадження європейських норм та стандартів у становленні електронної демократії як основи подальшого розвитку цифрового публічного простору. Метою дослідження є обґрунтування заходів із удосконалення механізмів публічних комунікацій громадянського суспільства в умовах електронної демократії в Україні з урахуванням закордонного досвіду. Розкрито зміст теоретичних засад електронного урядування в контексті функціонального забезпечення; проаналізовано рівень інформаційно-комунікаційних технологій в системі публічного управління та адміністрування; досліджено систему електронного урядування в умовах розвитку публічних комунікацій та оновлення нормативно-правової бази України; відстежено тенденції державної політики у сфері е-урядування; запропоновано шляхи подальшого розвитку інформаційно-цифрового простору в системі публічних комунікацій України. На основі аспектного аналізу запропонована концептуальна модель системи інформаційно-комунікаційного забезпечення електронного урядування, яка побудована на основі аналізу предметної галузі та виокремлення пріоритетних електронних ресурсів, які враховують інтереси держави й окремих суб'єктів громадянського суспільства.

Ключові слова: електронне урядування, комунікації, інформаційно-комунікаційні технології, державне управління, громадянське суспільство.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Питання цифровізації публічних комунікацій в системі державного управління є найактуальнішою проблемою розвитку громадянського суспільства. Вона інтерпретується особливостями сучасного розвитку соціально-економічної системи в умовах четвертої промислової революції, де інформаційно-цифрові цифрові технології та штучний інтелект складають основу комунікаційних процесів. Завдяки унікальним можливостям інформаційних технологій відбуваються докорінні зміни публічної сфери, в якій комунікаційний процес зазнає цифрових трансформацій за принципом «Держава в смартфоні». Окрім традиційних ІКТ сучасна система державного управління має орієнтуватися на SMART-технології, що побудовані в межах концепції нового публічного менеджменту («New public management»), які засновані на подальшій цифровій комунікації суб'єктів громадянського суспільства на основі впровадження штучного інтелекту при вирішенні нагальних соціально-економічних проблем [1; 2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Однією з форм організації державного управління в умовах застосування інноваційних ІКТ, що забезпечує якісно новий рівень публічної взаємодії держави та суспільства, є електронне урядування. За відповідною державною концепцією, електронне урядування являє собою форму організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів

місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян [3].

Широке застосування електронного урядування протягом останніх років зумовило «оцифрування» адміністративних послуг із метою підвищення їх якості. Подібна практика відкрила абсолютно нові можливості для проектування інноваційних технологій і процедур в системі публічного управління та адміністрування, зокрема щодо спілкування із суб'єктами громадянського суспільства. Однією з головних цілей Міністерства цифрової трансформації до 2025 року є оцифрування 100% послуг, які надає держава. Сьогодні в Україні функціонує ряд електронних сервісів уряду, що спрощують взаємовідносини з громадянами: портал державних послуг «Дія»; вебпортал «Є-Data»; портал «i-Gov»; єдина державна електронна база з питань освіти; електронна система здійснення декларативних процедур та ін. Наприклад, метою створення електронної інформаційної системи «Електронний уряд» є забезпечення відкритості діяльності органів державної влади та реалізації громадянами конституційних прав в управлінні державними справами всіх рівнів [4; 5].

Дослідженням цілей, змісту та функцій завдань електронного урядування щодо обґрунтування концептуальних змін в системі публічних комунікацій громадянського суспільства займалися такі науковці: Єганов В., Жекало Г., Заяць М.,

¹Державний біотехнологічний університет

Забейворота Т., Ільїн О., Ковбасюк Ю., Ліпінська А., Мазур О., Малій І., Орлова Н., Спасібов Д., Семенченко А., Хаустова М., Якубовський Я. та ін. [1; 2; 7-10; 17]. Однак у цих працях недостатньо цілісно розглянута синергетична єдність комунікаційних механізмів електронної демократії та принципів цифрових трансформацій громадянського суспільства, що потребує подальших наукових досліджень.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета дослідження полягає в обґрунтуванні концептуальних засад удосконалення державної політики у сфері цифрових трансформацій системи публічних комунікацій громадянського суспільства в умовах електронної демократії в Україні з урахуванням закордонного досвіду.

Виклад основного матеріалу дослідження. Електронне урядування – це процес вироблення, прийняття та реалізації управлінських рішень в системі публічного адміністрування за допомогою сучасних ІКТ за участю громадян для задоволення їхніх потреб. Невід’ємною складовою електронного урядування є електронна демократія, сутність якої полягає у залученні громадян до процесу вироблення, прийняття та реалізації державних рішень за допомогою сучасних інформаційних комунікаційних технологій [6; 7]. При цьому застосовуються digital-технології, включаючи хмарні сервіси, мережеві мобільні технології, а також дані електронних репозитаріїв, що використовуються для поліпшення генерації, збору, обміну, агрегації, поєднання, аналізу, доступу, пошуку і представлення цифрового контенту, в тому числі для розробки технологічних сервісів і додатків. На відміну від електронного уряду, завдання цифрового урядування полягає не в тому, щоб впроваджувати цифрові технології в публічні адміністрації, а в їх інтеграції синергетичного ефекту постійної модернізації державного та регіонального управління [8].

Електронне урядування є основою публічних комунікацій громадянського суспільства. В теорії державного управління термін «комунікація» тлумачиться як «рух інформації, інструмент діалогу між учасниками управлінського процесу, складова процесу взаємодії влади та громадянського суспільства» [9]. Варто зазначити, що такі явища, як розробка інноваційних інформаційних технологій, поява мобільного зв'язку, інтернету, електронної пошти та соціальних мереж, дали змогу науковій спільноті на зламі ХХ – ХХІ ст. з іншої точки зору розглянути сутність та сенс процесу комунікації та інструментів масової комунікації, а також переглянути їхні можливості та механізми функціонування [10; 11].

Знаковою подією у галузі публічних комунікацій розвитку громадянського суспільства стало прийняття Закону «Про електронні комунікації», який покликаний забезпечити стрімкий розвиток сфери електронних комунікацій за європейськими стандартами та водночас підвищити якість послуг у цій галузі. Даний нормативний акт утворює повноваження держави в управлінні

сферою електронних комунікацій, розв'язує чималу кількість наявних проблем у відносинах суб'єктів громадянського суспільства, а також покращує чинні комунікаційні механізми [12]. Одним із його ключових нововведень є створення Електронної регуляторної платформи – майданчику, який сприяє відкритому та автоматизованому процесу взаємодії між операторами та провайдерами з одного боку та держави з іншого.

Найбільш важливими здобутками Міністерства цифрової трансформації України в галузі електронних телекомунікацій в сфері державного управління експертна спільнота вважає такі: запуск порталу державних послуг та мобільного застосунку «Дія»; реалізація освітнього онлайн-майданчику «Дія. Цифрова освіта» та створення освітніх серіалів з розвитку цифрових навичок; просування ініціативи «Дія City»; збільшення географії покриття території країни доступом до мережі «Інтернет» з використанням технологій 4G та 5G; впровадження технології SMART-ID; започаткування традиції проведення стейкхолдерних консультацій для прийняття рішень із залученням громадськості та бізнесу; розвиток ринку криптовалют та просування технології «блокчейн»; сприяння розвитку галузі застосування штучного інтелекту; розробка проєкту Стратегії («дорожньої карти») інтеграції України до Єдиного цифрового ринку ЄС та інші [13; 14].

Варто зазначити, що вперше термін «електронний уряд» (e-government) було використано 1997 р. з ініціативи Національного наукового фонду США з метою визначення процесу адміністративної реформи, ґрунтуючись на теорії нового державного менеджменту та широкого впровадження інформаційних технологій в систему державного управління [15]. Електронний уряд не являє собою доповнення або заміну традиційному уряду, визначаючи лише новий спосіб взаємодії на основі широкого використання ІКТ для підвищення ефективності адміністративних послуг. Науковці слушно визначають такі важливі завдання електронного урядування: надання захисту прав громадян щодо доступу до публічної інформації; забезпечення громадської участі в процесах публічного управління; удосконалення технологій публічного управління; підвищення якості та зниження вартості управлінських рішень; забезпечення доступності громадян та бізнесу до отримання адміністративних послуг шляхом створення центрів обслуговування населення (call-центрів), вебпорталів з надання адміністративних послуг; усунення персоніфікації процесів надання адміністративних послуг з метою зниження рівня корупції; підвищення якості взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування різних рівнів на основі електронного документообігу; забезпечення передачі та довгострокового зберігання електронних документів в установах різної спеціалізації й рівнів, надання доступу до них [16].

Основними принципами електронного урядування в системі публічних комунікацій громадянського суспільства слід вважати такі [17]: 1)

підконтрольність та підзвітність органів влади громадянам та суспільству; 2) єдність стандартів та доступність комунікаційних технологій громадянам та суспільству; 3) безпека інформації та інформаційного середовища; 4) прозорість і відкритість влади; 5) орієнтованість на запити громадянського суспільства та споживачів послуг.

З урахуванням наведених вище аналітичних матеріалів можна визначити такі складові моделі електронного урядування у комунікаційній взаємодії з громадянським суспільством (рис. 1):

1) взаємодія органів влади між собою. Поглиблене використання інформаційно-комунікаційних ресурсів при взаємодії органів державного та регіонального управління дозволяє підвищити рівень комунікації, оперативність прийняття управлінських рішень. Це дає можливість скоротити витрати на утримання державного апарату та підвищити його ефективність шляхом мінімізації впливу людського фактору;

2) взаємодія влади з громадянами та підприємствами. Застосування ІКТ при взаємодії влади з фізичними та юридичними особами дозволить зменшити або навіть прибрати корупційну складову цього процесу та підвищити рівень взаємодії, а також сприятиме зміцненню громадянського суспільства;

3) взаємодія окремих органів влади та службовців. За умови розширеного використання інформаційно-комунікаційних ресурсів у окремих органах влади виникне можливість: уникнути проблем щодо загрози втрати документованої інформації; спростити контроль за діяльністю органів влади з боку керівних центральних органів і суспільства; зменшити витрати на документообіг;

звільнити держслужбовців від рутинної роботи для підвищення якості управлінських рішень.

Виходячи з представлених вище досліджень, можна визначити такі основні функції електронного урядування: 1) підвищення якості та доступності публічних послуг для громадян, спрощення і прискорення їхніх процедур, скорочення відповідних витрат; 2) підвищення якості організаційних та управлінських процесів, забезпечення контролю за діяльністю органів виконавчої влади різних рівнів; 3) надання можливості безпосередньої участі громадян та соціальних інститутів у процесах підготовки та обговорення проєктів рішень, які приймаються на всіх рівнях публічного управління.

Актуальним для України вважаємо досвід Великобританії та Канади стосовно запровадження інструментів електронної демократії в оновленні системи публічного управління. Так, Великобританія розробила стратегію модернізації уряду, визначальну роль в якій відіграло створення плану дій із формування системи електронних адміністративних послуг: «Електронні громадяни», «Електронний бізнес», «Електронний уряд». Крім того, було розроблено концепцію надання публічних послуг в інформаційному середовищі, що сприяє розвитку всіх видів електронних послуг з використанням мережі Інтернет, мобільного зв'язку, цифрового телебачення, центрів консультування. Загалом варто зазначити, що створення у Великобританії системи «Електронний уряд» (E-government) дало змогу їй забезпечити суттєву децентралізацію публічних послуг і зменшити видатки на державний бюджет у цій сфері [17].

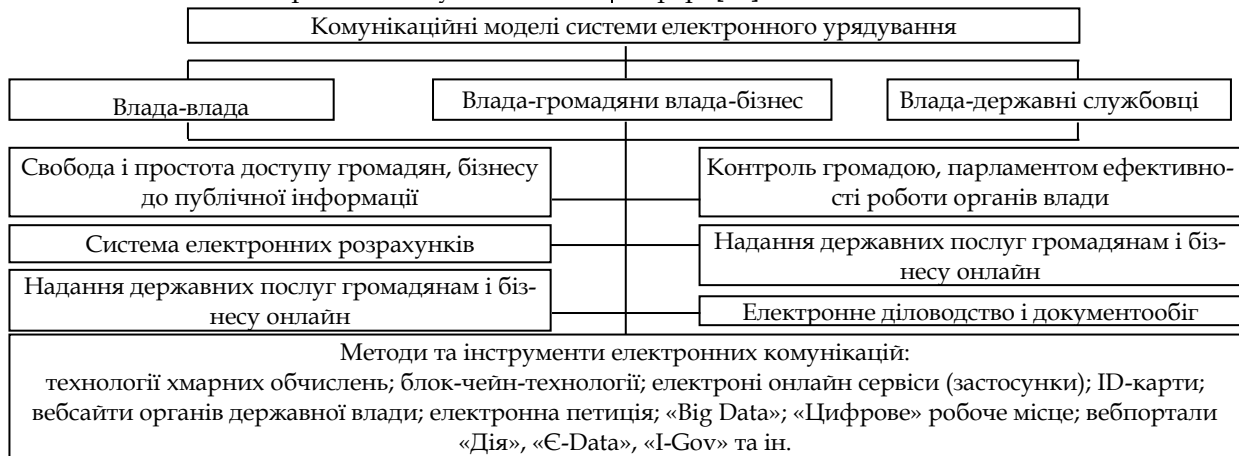

Рис. 1. Модель комунікаційного забезпечення електронного урядування в системі взаємодії влади та громадянського суспільства. Джерело: розроблено на основі [10]

Також внаслідок успішного впровадження е-урядування в Канаді виникли можливості надання послуг, проведення розрахункових операцій, взаємодії з громадянами та представниками бізнесу в електронному вигляді за допомогою так званих «електронних кіосків». Зазначений спосіб отримання послуг користується популярністю у 95% канадців. Водночас стверджується, що позиція уряду Канади ґрунтується на тому, що надання послуг через електронні інструменти зв'язку повинно лише доповнювати, а не повністю

змінювати усталені засоби комунікації. Загалом запровадження електронного уряду в Канаді забезпечило тісніше співробітництво між центральним рівнем влади та місцевими органами влади регіонів у галузі публічного управління, покращило рівень відкритості та прозорості для громадян внаслідок появи можливості ознайомитися зі звітами та планами будь-якого державного органу на його офіційному вебсайті [16].

Проведене дослідження світових здобутків дозволяє визначити такі технології та інструменти

електронного урядування, що нині є актуальними у світовій практиці: технології хмарних обчислень, державний портал адміністративних послуг, онлайн сервіси (застосунки), цифрові документи та цифровий підпис, блокчейн-технології в інформаційних системах владних органів, формування цифрової компетентності з кібербезпеки серед державних службовців шляхом проведення курсів з кіберграмотності, «цифрове» робоче місце, залучення громадян до взаємодії з владою через інститут петицій та за допомогою соціальних мереж, використання аутсорсингу, електронне голосування. Чимало з перелічених технологій і заходів вже активно впроваджуються у систему публічних комунікацій громадянського суспільства, реалізація ж решти, на нашу думку, має бути серед пріоритетних завдань розвитку інновацій в галузі електронного інструментарію комунікаційних технологій в системі державного управління.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Україна прямує інноваційним шляхом вдосконалення моделі державного управління за

принципами електронної демократії. Концептуальним положенням «нового державного управління» (New Public Management) є завдання зрозуміти громадянина як позивача публічних послуг і спрямувати процеси організації на задоволення потреб клієнтів. Це зумовлює розвиток публічних комунікацій відповідно до цінностей цивілізаційного розвитку громадянського суспільства, забезпечуючи максимальну залученість громадян до процесів управління державою, враховуючи соціальні, економічні та політичні суперечності у суспільстві. У сучасних умовах система електронних публічних комунікацій має бути повністю адаптована до потреб і вимог громадянського суспільства, в якому сучасні інформаційно-комунікаційні технології є головними рушійними силами соціальних та економічних перетворень. Інформаційно-технологічні інновації у публічному управлінні повинні мати комплексний характер, одночасно та узгоджено поєднувати в собі інформаційні, організаційні, правові, соціально-психологічні, кадрові, технічні та інші чинники.

Література.

1. *Ліпінська А.В.* Інформаційно-комунікаційні технології в організації інформаційно-аналітичного забезпечення державного управління. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2015. №10.
2. *Хаустова М.Г.* Державна політика в умовах цифровізації суспільства. Міжнародний досвід реалізації програм та стратегії цифровізації. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 2. С. 209-216.
3. *Орлова Н.С.* Детермінанти розвитку публічного управління та адміністрування в Україні: колективна монографія. Київ, 2020. 262 с.
4. *Єганов В.В.* Проблеми та перспективи впровадження системи електронного урядування в Україні. *Державне будівництво*. 2012. № 2. С. 1-10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2012_2_7.
5. *Мазур О.Г.* Сучасні тенденції впровадження електронного урядування в публічному управлінні: зарубіжний досвід. *Аспекти публічного управління*. 2019. Том 7. № 12. С. 147-156.
6. *Малий І.Й.* Генеза публічного управління і адміністрування в Україні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. № 24. С. 17-21.
7. *Жекало Г.І., Заяць М.Я., Вакун О.В.* Сутність та зміст електронного урядування: концептуальний вимір. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. № 8. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.8.52>.
8. *Забейворота Т.* Сучасна концепція е-рядування як основа модернізації системи державного управління. *Актуальні проблеми державного управління*. 2017. №. 1(51). С. 35-42.
9. *Льїн О.А.* Актуальність зарубіжного досвіду електронного урядування та можливість його адаптації у сфері публічного управління України. *Сучасне управління організаціями: концепції, цифрові трансформації, моделі інноваційного розвитку*: зб. тез доповідей II Міжнар. наук.-практ. конф. Харків: ХНУ, 2022. С. 468-470.
10. *Семенченка А.І., Дрепшака В.М.* Електронне урядування та електронна демократія: навчальний посібник. Частина 2. Київ: ФОП Москаленко О.М., 2017. 72 с.
11. *Ковбасюк Ю.В.* Державне управління: підручник. Дніпропетровськ: НАДУ, 2013. 324 с.
12. Про електронні комунікації: Закон України № 1089-IX від 14.09.2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20#Text>.
13. *Спасібов Д.* Електронне урядування в системі сучасних концепцій публічного управління. *Теорія та практика державного управління*. 2018. №2 (61). URL: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2018-2/index.html>.
14. *Нагаєв В.М., Олійник Т.І., Гіржева О.М.* Модель комунікативної компетентності державних службовців в системі публічного управління та адміністрування. *Наукові перспективи: журнал. Серія «Державне управління»*. 2024. № 3(45). С. 291-309. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3\(45\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3(45)).
15. *Fang Z.* E-Government in digital era: concept, practice, and development. *International Journal of The Computer, The Internet and Management*. 2002. Vol. 10. No.2. P. 1-22.
16. *Safeena R., Kammani A.* E-Government Adoption: A Conceptual Demarcation. *Advances in Computing and Information Technology*. 2013. P. 67-76. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-31552-7_8.
17. *Якубовський Я.С.* Активізація інформаційно-комунікаційної компоненти в роботі інститутів громадянського суспільства. *Наукові перспективи: журнал. Серія «Державне управління»*. 2024. № 3(45). С. 477-486.

References.

1. *Lipins'ka, A.V.* (2015). «Information and communication technologies in the organization of information and analytical provision of state administration». *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. №10.
2. *Khaustova, M.H.* (2022). «State policy in the conditions of digitalization of society». *Analitychno-porivnial'ne pravoznavstvo*. № 2. pp. 209-216.
3. *Orlova, N.S.* (2020). *Determinanty rozvytku publicnogo upravlinnia ta administruvannia v Ukraini*. [Determinants of the development of public management and administration in Ukraine]. Kyiv. Ukraine.
4. *Yehanov, V.V.* (2012). «Problems and prospects of the implementation of the electronic government system in Ukraine». *Derzhavne budivnytstvo*. № 2. pp. 1-10. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2012_2_7.
5. *Mazur, O.H.* (2019). «Modern trends in the implementation of electronic governance in public administration: foreign

experience». *Aspekty publichnoho upravlinnia*. Vol. 7. № 12. pp. 147-156.

6. *Malyj, I.J.* (2017). «The genesis of public management and administration in Ukraine». *Investytsii: praktyka ta dosvid*. № 24. pp. 17-21.

7. *Zhekalo, H.I., Zaiats', M.Ya., Vakun, O.V.* (2020). «The essence and content of e-governance: conceptual dimension». *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. № 8. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.8.52>.

8. *Zabejvorota, T.* (2017). «The modern concept of e-governance as a basis for the modernization of the state administration system». *Aktual'ni problemy derzhavnoho upravlinnia*. № 1(51). pp. 35-42.

9. *Il'in, O.A.* (2022). «The relevance of foreign e-governance experience and the possibility of its adaptation in the sphere of public administration of Ukraine». *Suchasne upravlinnia orhanizatsiiamy: kontseptsii, tsyfrovi transformatsii, modeli innovatsijnoho rozvytku*. [Aktual'nist' zarubizhnoho dosvidu elektronnoho uriaduvannia ta mozhlyvist' joho adaptatsii u sferi publichnoho upravlinnia Ukrainy]. *Proceeding of the Materials of the dopovidej II Mizhnar. nauk.-prakt. konf. KhNU*. Kharkiv. Ukraine. pp. 468-470.

10. *Semenchenka, A.I., Dreshpaka, V.M.* (2017). *Elektronne uriaduvannia ta elektronna demokratsiia*. [E-government and e-democracy]. Part 2. FOP Moskalenko O.M. Kyiv. Ukraine.

11. *Kovbasiuk, Yu.V.* (2013). *Derzhavne upravlinnia*. [Public administration]. NADU. Dnipropetrovs'k. Ukraine.

12. Pro elektronni komunikatsii: Zakon Ukrainy. (2022). [On electronic communications: Law of Ukraine]. № 1089-IX dated September 14, 2022. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20#Text>.

13. *Spasibov, D.* (2018). «Electronic governance in the system of modern concepts of public administration». *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*. №2 (61). Available at: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2018-2/index.html>.

14. *Nahaiev, V.M., Oliinyk, T.I., Hirzheva, O.M.* (2024). «Model of communicative competence of civil servants in the system of public management and administration». *Naukovi perspektyvy: zhurnal. Seriiia «Derzhavne upravlinnia»*. № 3(45). pp. 291-309. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3\(45\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3(45)).

15. *Fang, Z.* (2002). «E-Government in digital era: concept, practice, and development». *International Journal of The Computer, The Internet and Management*. Vol. 10. No.2. pp. 1-22.

16. *Safeena, R., Kammani, A.* (2013). E-Government Adoption: A Conceptual Demarcation. *Advances in Computing and Information Technology*. pp. 67-76. Available at: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-31552-7_8.

17. *Yakubovs'kij, Ya.S.* (2024). «Activation of the information and communication component in the work of civil society institutions». *Naukovi perspektyvy: zhurnal. Seriiia «Derzhavne upravlinnia»*. № 3(45). pp. 477-486. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3\(45\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-3(45)).

Abstract.

Nagayev V., Chaly I., Oliinyk T., Minenko S. Electronic government as an inherent attribute of public communications of civil society.

Ukraine has identified the digital transformation of public communications as a priority policy for developing civil society. After the Association Agreement of Ukraine with the European Union, the introduction of European norms and standards in establishing electronic democracy as the basis for further developing the digital public space is of great importance. The study aims to justify measures to improve the mechanisms of civil society's public communications in the conditions of electronic democracy in Ukraine, considering foreign experience. The content of the theoretical foundations of electronic governance in the context of functional support is disclosed; the level of information and communication technologies in the system of public management and administration was analyzed; the system of electronic government was investigated in the context of the development of public communications and the renewal of the regulatory and legal framework of Ukraine; trends of state policy in the field of e-governance were monitored; ways of further development of the information and digital space in the system of public communications of Ukraine are proposed. Based on the aspect analysis, a conceptual model of the system of information and communication provision of e-governance is proposed, which is built based on the analysis of the subject area and the selection of priority electronic resources that consider the interests of the state and individual subjects of civil society. In modern conditions, the system of electronic public communications must be fully adapted to the needs and requirements of civil society, in which modern information and communication technologies are the main driving forces of social and economic transformations. Information technology innovations in public administration must be complex, simultaneously, and coherently combining informational, organizational, legal, socio-psychological, personnel, technical, and other factors.

Keywords: electronic governance, communications, information and communication technologies, public administration, civil society.

Стаття надійшла до редакції 28.02.2024 р.

Бібліографічний опис статті:

Нагаєв В.М., Чалий І.В., Олійник Т.І., Міненко С.І. Електронне урядування як невід'ємний атрибут публічних комунікацій громадянського суспільства. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2024. № 3. С. 6-10.

Nagayev V., Chaly I., Oliinyk T., Minenko S. Electronic government as an inherent attribute of public communications of civil society. *Actual problems of innovative economy and law*. 2024. No. 3, pp. 6-10.

УДК 351.74

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2024-3-2>

ГОЛОВАНЬ Тетяна Георгіївна, кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри державно-правових дисциплін, кримінального права і процесу Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, <https://orcid.org/0000-0003-2509-865X>

ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЯК НЕОБХІДНИЙ НАПРЯМ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Головань Т.Г. Вдосконалення системи соціального забезпечення поліцейських як необхідний напрям трансформаційних процесів в Україні.

Подальший розвиток України та становлення її як правової та соціальної держави нерозривно пов'язані з розвитком її державних інститутів, ефективне функціонування яких залежить від належного забезпечення з боку держави. Соціальна

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА» № 3 / 2024

Всеукраїнський науковий журнал